

ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: У-652/03
Бања Лука, 20.9.2006. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Фикрета Кршлаковића, као предсједника вијећа, те Јанка Нинића и Смиљане Мрше, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Снежане Црнојевић, у управном спору по тужби Општине Н., заступане по Правобранилаштву Републике Српске – Сједиште замјеника Т. (у даљем тексту: тужиља), против рјешења туженог Министарства, број 01-372-556/2001 од 30.4.2003. године, у предмету доношења рјешења које замјењује уговор о коришћењу стана и иселења из стана, у сједници вијећа одржаној дана 20.9.2006. године, донио је

ПРЕСУДУ

Тужба се уважава, оспорени акт се поништава.

Образложење

Оспореним актом уважена је жалба Ј. Б. из Н. против рјешења Одјелења за просторно уређење и стамбено-комуналне послове Општине Н. број 04-372-11/98 од 15.01.2003. године и истовремено ријешено да он има право да настави да трајно и несметано користи стан у Н. у ул. Ц. Д. (раније: Д. Г.) бр. 26 након смрти његове мајке А. Б., носиоца станарског права на том стану. А тим првостепеним рјешењем одлучено је: да се одбија захтјев Ј. Б. за доношење рјешења које замјењује уговор о коришћењу тога стана (тачка 1. диспозитива); да се утврђује да послје смрти А. Б., Ј. Б., као ни чланови његовог породичног домаћинства – В. Б., Д. Б. и Д. Б., немају право да наставе коришћење предметног стана послје смрти А. Б. (тачка 2.); да се наређује Ј. Б. да ослободи од лица и властитих ствари тај стан у року од тридесет дана од дана пријема тог рјешења (тачка 3.); да ће се у противном њихово иселење извршити принудним путем (тачка 4.), те да се Ј. Б. и његовој породици не обезбјеђује "алтернативни ни нужни смјеташтај".

Благовременом тужбом тужиља оспорава законитост тога акта из разлога предвиђених одредбама члана 10. став 1. тачка 1. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник Републике Српске", бр. 12/94 – у даљем тексту: ЗУС), важећег у вријеме подношења тужбе у овој ствари, те истиче: да је тужена страна из утврђеног чињеничног стања по првостепеном органу извела неправилан закључак и "аналогно томе" погрешно примијенила закон; да је Ј. Б. носилац станарског права на стану државне својине у М., насеље З.; да је он са супругом В. и двоје дјеце живио у том стану до почетка 1992. године, када га је напустио и настанио се и пријавио у Н. на адреси спорног стана; да је његова мајка А. Б. умрла 9.4.1995. године; да он у то вријеме "није имао намјеру трајног живљења у предметном стану" с обзиром да је био носилац станарског права на стану у М.; да је његова супруга В. Б. преузела посјед њиховог стана у М. дана 16.11.2001. године и да је у току поступак откупа те стамбене јединице. Предлаже да се тај акт поништи.

Тужена страна предлаже да се тужба одбије.

Ј. Б., заинтересовано лице за исход поступка у овом управном спору у смислу одредаба члана 16. ЗУС-а, у свом одговору на тужбу, датом по његовом пуномоћнику Н. К., адвокату из Н., оспорава основаност тужбе, наводећи: да је Ј. Б. са својом породицом живио у спорном стану од априла 1992. године, када је избјегао из М. због ратних дејстава и да ту "непрекидно живи и данас"; да му је оспореним актом правилно, "у складу са Законом о стамбеним односима", утврђено право да настави коришћење те стамбене јединице и након смрти његове мајке А. Б.. Предлаже да се тужба одбије као неоснована. Уз накнадни поднесак од 02.12.2004. године његов пуномоћник доставио је пресуду Окружног суда Требиње број Гж-162/04 од 19.11.2004. године, којим се одбија жалба тужиље против пресуде Основног суда у Невесињу број П-140/03 од 3.11.2003. године којом је одбијен захтјев тужиље за његово исељење из предметног стана, а уз поднесак од 17.3.2005. године доставио је и извод из матичне књиге умрлих, из којег произилази да је Ј. Б. умро 24.12.2004. године.

Размотривши тужбу и оспорени акт по одредбама члана 39. ЗУС-а, затим приједлог тужене стране и одговор заинтересованог лица, као и цјелокупне списе предметне управне ствари, овај суд је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из слиједећих разлога:

Из списка предмета произилази да су неспорне чињенице: да је Ј. Б. у спорни стан, заједно са члановима његове породице – супругом В. и двоје дјеце, уселио почетком 1992. године уз дозволу носиоца станарског права на том стану, његове мајке А. Б.; да је у то вријеме, заједно са његовом супругом В., био носилац станарског права на двособном стану у М., у насељу З. – у смислу одредаба члана 19. став 2. тада важећег Закона о стамбеним односима – пречишћени текст ("Службени лист СРБиХ", 14/84, 12/87 и 36/89, те "Службени гласник Републике Српске", бр. 19/93, 12/99 и 31/99 – у даљем тексту: ЗСО); да је А. Б. умрла 9.4.1995. године и да је Ј. Б., заједно са члановима његове породице, наставио да и даље користи тај стан; да је дана 01.4.1998. године напријед наведеном првостепеном органу поднио захтјев за закључење уговора о коришћењу предметног стана у смислу одредаба члана 28. у вези са чланом 22. ЗСО; да је исте године услиједио и захтјев тужиље за његово исељење из те стамбене јединице; да је дана 18.8.1998. године поднио захтјев надлежном органу у М. за враћање у посјед стана, којег је напустио 1992. године; да је пресудом Основног суда Невесиње број П-236/01 од 16.7.2001. године споразумно разведен његов брак са његовом тадашњом супругом В. Б. и да је та пресуда истог дана, одрицањем странака од права жалбе, постала правоснажна; да су он и његова бивша супруга В. Б., дана 19.7.2001. године закључили писмени споразум, уз овјеру њихових потписа на том споразуму код Основног суда Невесиње – у смислу одредаба члана 20. став 1. ЗСО, да носилац станарског права на поменутом стану у Мостару остаје В. Б. и да јој је он враћен у посјед дана 16.11.2001. године.

Полазећи од тог чињеничног стања, овај суд налази да је тужена страна неосновано уважила жалбу заинтересованог лица против напријед наведеног првостепеног рјешења. Наиме, према одредбама члана 21. став 2. ЗСО право чланова породичног домаћинства носиоца станарског права да наставе коришћење стана послје смрти носиоца станарског права цијени се према моменту смрти носиоца станарског права. Ј. Б. је у вријеме смрти његове мајке А., носиоца станарског права на спорном стану, био носилац станарског права на стану у Мостару, па према императивним одредбама члана 12. ЗСО није могао стећи такав

статус и на стану у Н.. У таквој ситуацији, за исход поступка у овој управној ствари ирелевантни су развод брака између њега и његове супруге В. Б., као и споразум о томе ко ће од њих остати носилац станарског права на стану у М., јер су те чињенице услиједиле тек 2001. године, дакле, након смрти А. Б., која је, као што је напријед наведено, умрла 9.4.1995. године.

За такву одлуку ирелевантна је и правоснажна пресуда Основног суда у Невесињу број П-140/03 од 3.11.2003. године, којом је одбијен захтјев тужиље за исељење Ј. Б. и чланова његовог породичног домаћинства из спорног стана. Наиме, та пресуда је у чињенично првном смислу заснована на оспореном акту, дакле, акту који је предмет оцјене у овом управном спору, који је у вријеме доношења те пресуде био коначан и као такав производио правно дејство, али не и правоснажан у смислу одредаба члана 13. Закона о општем управном поступку ("Службени гласник Републике Српске", бр. 13/02).

Надаље, у тачки 2. диспозитива оспореног акта стоји да се у цијелости поништава напријед наведено првостепено рјешење, али при том у потпуности изостаје одлука по захтјеву тужиље за исељење Ј. Б. и чланова његове породице из спорног стана.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да су тим актом остварени разлози из члана 10. став 1. тачка 1.и 3. ЗУС-а, па се отуда тужба у овом управном спору уважава тако да се тај акт поништава на основу члана 41. став 1. и 2. тог закона.

У поновљеном поступку тужена страна је у обавези да поступи по одредбама члана 61. ЗУС-а тако да умјесто поништеног, донесе други акт најдаље у року од тридесет дана, рачунајући од дана примитка ове пресуде уз уважавање правног схватања и примједби овог суда у погледу поступка.

Записничар
Снежана Црнојевић

Предсједник вијећа
Фикрет Кршлаковић

За тачност отправака овјерава
руководилац судске писарне
Амила Подрашчић